ANUL III. — Nr. 743.

EDIȚIA A DOUA

VINERI, 15 FEBRUARIE 1891

NUMĚRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șése lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un număr în Streinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĚRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserțiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

MICROBUL SLUGĂRNICIEI
Moldova în Cameră
NOUL CABINET SÎRBESC
DIN GIURGIU
BULGARIA
LIGA LA CALARASI
Scrisorĭ din Germania
Subt zăpadă

Bucureștĭ, 14 Februarie 1891

MICROBUL SLUGĂRNICIEI

Ministrul afacerilor streine are un ziar oficios.

Atât ziarul, cât și Ministrul aŭ aceleașĭ însușirĭ distinctive și, dacă n'am ști lucrul materialicește imposibil, ne-ar veni să credem că întreg ziarul — afară, bine înțeles, de partea luĭ Claymoor — e făcut de D. Alexandru Lahovary.

Ministrul de externe, toată lumea o știe, e un om veninos; din coloanele *Independențeĭ* curge venin.

Alexandru Lahovary e trufaș, îngâmfat și nu respectă nimic; ziarul sĕŭ aidoma.

Alexandru Lahovary a profesat tot felul de ideĭ, pe carĭ azĭ le combate; *L'Indépendance* ĭ-a stat alăturĭ.

Alexandru Lahovary, după ce a înjurat pe Regele Carol, este azĭ lacheul cel maĭ devotat al Maj. Sale; ziarul din strada Clemențeĭ a trecut esact prin aceleașĭ faze.

Toate chestiunile marĭ și frumoase găsesc în Ministrul afacerilor streine un dușman hotărît; toate afacerile scârboase sunt apărate de *L'Indépendance.*

Alexandru Lahovary urașțe Moldova; reptila sa îĭ ține isonul și, într'un articol plin de un spirit stupid, își varsă balele veninoase în contra acelora carĭ s'aŭ ridicat pentru a susține interesele Moldoveĭ atât de nedreptățite.

Cine-va, care citise cu multă scârbă acest articol,—iscălit *Dery*— îmĭ spuse că el nu poate să fie scris de cât de Alexandru Lahovary.

Fiind-că interlocutorul meŭ îmĭ vorbea franțuzește, fuĭ silit să-ĭ rĕspund tot ast-fel:

— *C'est une Dery — sion!* ziseĭ eŭ.

Și, într'adevĕr, ar fi o glumă prea proastă pentru ca s'o atribuim ministruluĭ de externe al Românieĭ.

Acest articol, care a provocat o indignare generală în Moldova și a făcut pe toate femeile de inimă să arunce departe ziarul reptilian, este scris de un om—dacă om se poate numi o reptilă—care aleargă după spirit cu orĭ ce preț.

Microbiĭ sunt la ordinea zileĭ.

Reptila ministerială a căutat să exploateze această temă față cu mișcarea moldovenească și a taxat această mișcare de boală microbică, botezând'o *moldovenita!*

Iată, cu toată scârba ce simțim, cum face spirit reptila pe socoteala uneĭ mișcărĭ sincere, cinstite și pornite din niște nevoĭ și suferințĭ reale:

Descoperirea elementelor necesare la diagnoza *moldoveniteĭ* înaintează cu pașĭ uriașĭ. La întrebarea: este saŭ nu este? adică: aĭ dinainte'țĭ un om atins saŭ nu de *moldovenită,* — la această întrebare capitală eu rĕspund cu siguranță *da,* când, după ce am pus pe individ să vorbească, constat următoarele fenomene: 1) pronunțarea exagerată a consoanelor moldoveneștĭ (!) z, ce și ș, pe care bolnavul le transformă în sunete carĭ seamănă când cu cele polone, când cu consoanele engleze, când cu sunetele aspre ale divineĭ limbĭ maghiare; — 2) întrebuințarea maĭ mult de cât deasă a unor provincialisme necunoscute de nouĕ zecimĭ dintre locuitoriĭ Regatuluĭ; — 3) explozie de ură comică, când cuvintele *Bucureștĭ* și *canalizarea Dâmboviței* cad cu intenție saŭ din întîmplare în convorbire; — 4) exclamarea la orĭce împrejurare a cuvîntuluĭ *valeu!* și grija mare ce are individul atins de *moldovenită* de a te face să bagĭ de seamă, că zice *valeu!* și nu *aoleu!* de oarece *aoleu!* zic numaĭ țiganiĭ și, slavă Domnuluĭ? adaogă el, eŭ nu sunt țigan;— 5) stăruința ce pune de a aduce convorbirea asupra celor 50,000,000 necesare pentru canalizarea Bahluiuluĭ; — 6) repetirea neobosită, dar obositoare a cuvintelor: *părăsire, mizerie, nedreptate, dispreț:* — 7) din contra, tăcere absolută asupra chestieĭ jidanilor din Moldova...

Nu-ĭ așa că reptila D-luĭ Al. Lahovary este de spirit?

Și, când Moldoveniĭ, după ce aŭ cetit aceste triste și scârboase glume pe socoteala uneĭ jumĕtățĭ din națiunea română, aŭ aruncat în gunoiŭ gazeta fără scrupul și fără credință, ce trebue să facă el Ministruluĭ, care inspiră și călăuzește cu propria sa purtare atitudinea nerușinată a reptileĭ?

Dacă Moldoveniĭ ar fi fost cu toțiĭ pătrunșĭ de acest adevĕr, pe care nimenĭ nu'l poate tăgădui, eĭ ar fi trebuit să înceapă prin a trimite la adresa D-luĭ Alexandru Lahovary toate exemplarele, carĭ conțineaŭ scârbosul articol pomenit maĭ sus.

Și, fiind-că e vorba de microbĭ, de boalele pricinuite prin înmulțirea lor și de mijloacele prin carĭ microbiĭ pot fi stârpițĭ, cetățeniĭ Moldovenĭ n'ar face rĕŭ să aibă totdeauna în vedere—când vin în contact cu un om al putereĭ — că atât D-nul Alexandru Lahovary, cât și colegiĭ sĕĭ, sunt infectațĭ de cel maĭ periculos microb, care distruge și cele maĭ elementare noțiunĭ de bun simț și cele maĭ puternice sentimente nobile ale pacientuluĭ.

Microbul acesta, care face progrese enorme de vr'o 2—3 anĭ încoace, a pierdut deja pe mulțĭ oamenĭ în carĭ țara avea speranțe marĭ.

Acest microb, de care orĭ ce om de ispravă trebue să se ferească tocmaĭ ca de ciumă, *este microbul slugărnicieĭ către Rege, al târâtureĭ în fața Streinuluĭ și se desvoltă maĭ ales în capetele setoase de chiverniseală fără muncă.*

Atât D. Al. Lahovary, cât și reptila sa (ce coincidență stranie, o reptilă atinsă de un microb!) sunt atinșĭ de această boală grozavă și care nu iartă.

Moldoveniĭ să se ferească de contactul cu aceștĭ bolnavĭ condamnațĭ și cel maĭ bun mijloc de desinfectare este *disprețul pentru bolnav.*

Intru cât privește microbul însușĭ, moldoveniĭ trebue să fie alăturĭ de muntenĭ pentru a'l distruge.

Un moldovean

TELEGRAME

SERAJEVO, 13 Februarie.—*Oficial.*— Intrarea vitelor cornute și a porcilor de proveniță sêrbească este interzisă din cauza boaleĭ (epizootia); nu este permisă de cât intrarea vitelor carĭ vin din localitățile neinfectate; foaia de transport trebue să aibă viza consulatuluĭ austro-ungar.

ROMA, 13 Februarie.—Azĭ s'a început înaintea Curțeĭ cu jurațĭ procesul luĭ Calzoni, Pedroni și Pennachi acuzațĭ de complot contra vieţeĭ Regeluĭ; acuzațiĭ aŭ amenințat pe Regele printr'o scrisoare că'l vor face să sară în aer prin dinamită dacă nu abdică.

Acuzațiĭ, dintre carĭ doĭ sunt anarhiștĭ destul de cunoscuțĭ, neagă.

PETERSBURG, 13 Februarie. — Ziarul din *St. Petersburg* publică o notă care declară că circulările parisiene în privința garanțieĭ ce guvernul rusesc ar acorda câtor-va drumurĭ de fier, aŭ fost răspândite fără autorizația guvernuluĭ; decĭ este îndoială dacă acesta va recunoaște această obligație.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

NÓUL CABINET SÎRBESC

COLONIA, 13 Februarie.— *Gazeta de Colonia* află din Belgrad că noul cabinet a adresat agenților sêrbĭ din străinĕtate o circulară prin care exprimă ferma voință de a întreține relațiunĭ amicale cu toate Statele și de a se aplica din toate puterile sale la consolidarea interioară. Ministrul sêrbesc din Petersburg a primit o notă specială care exprimă sentimentele de mulțumire și de simpatie ale poporuluĭ sêrb față cu Rusia.

SCRISORI DIN GERMANIA

(Corespondență specială a ziaruluĭ «Adevĕrul»)

In șapte ședințĭ de-a rîndul a discutat Reichstagul german unul din capitolele cele maĭ însemnate din legea pentru regularea muncĕĭ: *Repausul de Duminecă.* Și la noĭ există o asemenea mișcare dar chestiunea repausuluĭ n'a ocupat încă Parlamentul nostru sub forma unuĭ proect de lege. Aceasta fiind-că ceĭ interesațĭ nu știŭ să insiste destul de mult și fiind-că până azĭ nu s'a putut reuși a se da mișcăreĭ un caracter general. Masele n'aŭ ajuns încă a'șĭ înțelege propriile lor interese pe care în cele maĭ multe cazurĭ le identifică — spre propria lor pagubă — cu acele ale altora și maĭ întâĭ de toate ele n'aŭ înțeles încă puterea și efectul uneĭ acțiunĭ comune și solidare. Numaĭ atuncĭ masele vor reuși a transforma multe din dorințele și din dreptele lor cererĭ în legĭ sancționate de Corpurile noastre legiuitoare, când vor pricepe două principiĭ marĭ care duc tot-d'a-una la isbândă: *Solidaritatea și identitatea de interese.*

Tocmaĭ când am scris aceste rînduri ne-a sosit *Adevĕrul* cu proiectul de lege asupra repausuluĭ de Duminecă propus de către maĭ mulțĭ D-nĭ deputațĭ. Ne vom ocupa cu acest în sine laudabil și frumos proect când va veni în desbaterea Parlamentuluĭ nostru căcĭ suntem de părere că conține câte-va lacune. Până atuncĭ însă credem că nu va fi lipsită de interes o mică dare de seamă asupra legeĭ repausuluĭ de Duminică sancționat de către Reichstagul german.

După proiectul elaborat de comisiunea parlamentară trebue să se acorde lucrătorilor din fabricĭ, ateliere, prăvălĭĭ, etc., etc., un repaus în zilele de Duminică și de sărbătorĭ de cel puțin 24 de oare.

Un șir lung de dispozițiunĭ regulează începutul și sfârșitul acestuĭ repaus și prevede escepțiile asupra cărora prohibitatea nu se aplică. Aicĭ însă e și buba. Legea întreagă nu face multe parale, atâtea escepțiĭ sunt prevĕzute. La facerea eĭ aŭ predominat interesele patronilor și s'aŭ admis escepțiunĭ nu numaĭ acolo unde în industrie sunt de o absolută necesitate și cu multă dreptate a zis un deputat ultramontan că ea formează un regres față cu trecutul.

In Bavaria, Vürtemberg și alte state germane lucrul în ziua de Duminică e cu mult maĭ restrâns și maĭ limitat de cât prin legea actuală. In Austria chiar, care nu poate fi citată de model în ceea ce privește legislația regulăreĭ munceĭ, se prevĕd totușĭ numaĭ vr'o 65 de categoriĭ industriale în care lucrul e permis în ziua de Duminică. In Germania însă se prevĕd ca escepțiĭ sute de industriĭ, așa toate fabricile care produc articole de sezon. Deputatul Bebel a propus ca *escepțiĭ* să se admită numaĭ acele fabricĭ, ateliere etc., care nu sufer întreruperĭ în funcționarea lor. Cererea sa s'a respins însă și proiectul elaborat de comisia parlamentară face cu neputință stabilirea uneĭ norme generale pentru repausul de Duminică.

Pentru un numĕr foarte mare de lucrătorĭ, acest repaus nu are nicĭ o valoare; reprezentanțiĭ din Reichstag însă zic că fără de a acorda la sute de categoriĭ industriale privilegiul de a lucra și în zile de Duminică industria germană n'ar fi capabilă a concura cu succes pe piețele internaționale. Până și radicaliĭ aŭ votat toate escepțiile de interes pentru industria de sezon. Că de acest prerogativ al articolulor de sezon vor căuta să profite pe căĭ piezișe mulțĭ fabricanțĭ și industriașĭ, aceasta aŭ și dovedit'o doĭ deputațĭ acționarĭ a unor marĭ fabricĭ chimice ce până acum aŭ împărțit dividendele cele maĭ grase, cerênd ca produsele și acestor fabrice să treacă sub rubrica articolelor de sezon!

Cu totul altă lege s'ar fi făcut dacă s'ar fi avut în vedere numaĭ de a armoniza *principiul* repausuluĭ de Duminică cu adevĕratele necesitățĭ și trebue să recunoaștem că mare dreptate a avut Bebel când a zis că numaĭ foarte puținĭ dintre uvrierĭ se vor putea bucura de beneficiile ce le acordă această lege.

***

Situația politică interioară a Germanieĭ este cât se poate de încordată și la cea maĭ însemnată ocaziune explodează cu toată puterea contrasturile politice și sociale.

Marea și puternica partidă agrară-conservatoare se află actualmente desbinată în doĕ și din pesimismul Drepteĭ și din optimismul Stângeĭ se poate vedea maĭ bine lupta între era cea nouĕ și cea veche. Junkeriĭ sunt plinĭ de necaz că guvernul D-luĭ Caprivi nu are de loc de gând a călca pe urmele ex-cancelaruluĭ de fier. Ceea ce contribue și maĭ mult la fermentație, ca să nu zicem zăpăceală, este că Principele de Bismarck nu știe să se resigneze și nu se poate împăca cu ideia că un altul stă în capul afacerilor.

Oposiția directă și atât de crâncenă pe cât și de nedreaptă ce face el guvernuluĭ, prin ziarele rĕmase luĭ credincioase și în special prin *Hamburger Nachrichten,* îngreuiază într'adevĕr foarte mult poziția Cabinetuluĭ berlinez și sgomotele despre o dare în judecată a *Gazeteĭ de Hamburg* ba chiar a unuĭ proces Bismarck, nu vor să maĭ înceteze. D'asemenea se menține zvonul că fostul cancelar ar fi decis a se strămuta la Londra, uude se va ocupa exclusiv cu scrierea memoriilor sale, la care lucrează și acum la Friedrichsruhe. De se va adeveri sgomotul c'un proces Bismarck saŭ cu strămutarea fostuluĭ Despot la Londra, vom avea în orĭ și ce caz de înregistrat un eveniment de mare sensație, în care însă noĭ de o cam dată nu credem.

Răpciuneanu

BULGARIA

SOFIA, 13 Februarie. — Guvernul, bazat pe legea preseĭ, a intentat proces ziaruluĭ *Balkanska Zora* din Filipopoli în privința unuĭ articol contra Sultanuluĭ și ministruluĭ afacerilor streine din Turcia, pe care 'l critică pentru arestarea inginerului Lutzki.

Un dejun s'a dat ierĭ la Palat în onoarea maioruluĭ Savoff, noul ministru de rezbel.

Patru telegrafiștĭ bulgarĭ pleacă azĭ la Bucureștĭ ca să învețe manipularea aparatuluĭ Hughes.

Artiștiĭ francezĭ la Berlin

PARIS, 13 Februarie. — Agitația contra participăriĭ artiștilor francezĭ la expoziția din Berlin crește pe fie-care zi. Se caută să se rĕspândească ideia rechemăriĭ saŭ transferăriĭ D-luĭ Herbette de la Berlin la Viena.

Moldova în Cameră

Iată textul interpelărilor adresate guvernuluĭ de către D. Dimitrie Alexandrescu, deputatul colegiuluĭ II de Iașĭ, asupra maĭ multor îmbunătățirĭ de făcut în Moldova, îmbunătățirĭ votate de Parlament, dar neesecutate de guvern:

D-lor deputațĭ, rog pe această onorabilă Adunare ca să 'mĭ acorde numaĭ câte-va momente de ascultare, spre a desvolta câte-va interpelărĭ ce aŭ o însemnătate destul de mare, de vreme ce interesează aproape jumĕtate din această țară.

Incep, D-lor meĭ, cu legea pentru revizuirea pământurilor date însurățeilor în basa legeĭ rurale.

La 1887, guvernul liberal a făcut o lege foarte bună, necesară, simțită de toțĭ pentru revizuirea pămênturilor date însurățeilor. Această lege s'a promulgat la 27 Februarie 1887 și s'a dispus prin ea să se revizuiască și să se verifice pămênturile date însurățeilor pe moșiile Statuluĭ, în baza art. 5 și 6 din legea rurală, lege publicată în *Monitorul oficial* Nr. 267 din 1887.

Știțĭ, D-lor, câte nedreptățĭ s'aŭ comis cu ocaziunea dăreĭ pământurilor la însurățeĭ; sunt mulțĭ carĭ aveaŭ dreptul la pămênt și carĭ cu toate acestea, n'aŭ căpătat nimic, și sunt alțiĭ carĭ n'aveaŭ nicĭ un drept și aŭ dobândit pământ. De aceea, guvernul liberal a venit la 1887 și a făcut această lege, cu intențiunea, de sigur ca să o și aplice; s'a întêmplat însă că guvernul a picat și legea a rĕmas o literă moartă până în ziua de astăzĭ. Intreb dar pe D. ministru al domeniilor pentru ce această lege nu s'a pus nicĭ până astăzĭ în aplicare?

Este decĭ de prisos ca să maĭ facem legĭ de vreme ce ele rĕmân *ad acta* la *Monitor.*

Știŭ prea bine că are să mi se rĕspundă că trebuia un credit, de oare-ce chiar legea prevede o diurnă pentru aceĭ carĭ aŭ a se transporta la fața loculuĭ.

Nu cred însă că un credit de câte-va sute de miĭ de leĭ, saŭ poate de un milion, cel mult, să oprească atât pe guvernul actual, cât și pe orĭ-care altul de a pune în aplicare această lege care este și era necesară.

O lege votată, sancționată și promulgată trebue să se aplice, și cu toate acestea, dupe patru anĭ aproape de la promulgarea eĭ, ne găsim tot în starea de maĭ înainte. Aș dori dar să știŭ care e rațiunea pentru care această lege nu s'a pus în aplicare, și dacă guvernul crede că cel puțin pentru viitor va lua mĕsurĭ

ca asemenea lege salutară şi necesară să se aplice.

Trec la al duoilea punct al interpelărei mele. Tot guvernul liberal, la 19 Februarie 1885, a făcut o lege pentru înfiinţarea a treĭ têrgurĭ permanente de vite la Severin, Constanţa şi la Burdujenĭ. Această lege se găseşte promulgată în *Monitorul oficial* cu Nr. 256, din 23 Februarie 1885. Têrgul de vite de la Severin 'şĭ are fiinţă. Cel de la Constanţa există de asemenea. Pentru ce numaĭ târgul de la Burdujenĭ n'a fost încă înfiinţat? Care este raţiunea pentru care târguşorul Burdujenĭ, care se găseşte la capĕtul ţăreĭ, a fost maĭ rĕŭ tratat de cât Constanţa şi Turnu-Severin?

Stiţĭ, D-lor, că Burdujeniĭ e în apropiere de Bucovina. De la Burdujenĭ până la Iţcanĭ sunt abia câte-va minute, şi această localitate a fost aleasă anume de guvernul liberal tocmaĭ din cauza apropiereĭ sale cu graniţa, pentru a înlesni comerciul de vite şi a face ca ambele ţĕrĭ vecine să 'şĭ schimbe productele lor.

Vedeţĭ, D-lor meĭ, că această cestiune, care interesează în modul cel maĭ vital comerciul şi prosperitatea ţĕreĭ, este legată cu altă cestiune mult maĭ gravă şi maĭ însemnată, maĭ ales pentru Moldova, aceea a încheiăreĭ uneĭ convenţiunĭ cu Austro-Ungaria. Orĭ carĭ ar dificultăţile carĭ s'ar ivi în această privinţă pe cale diplomatică, fie că unele puterĭ, precum, de exemplu, este Germania, s'ar opune la încheiarea uneĭ aseminea convenţiunĭ, fie că n'ar fi venit încă timpul ca această convenţie să fie încheiată, destul este să semnalez un lucru pe care toată lumea 'l ştie, şi anume că toată ţara de sus, toată Moldova e în suferinţă; că comerciul cu vite nu maĭ există, că vite nu maĭ avem, că s'a distrus una din sorgintele avuţieĭ noastre naţionale şi că D-voastre, ca guvern, aţĭ dat de treĭ anĭ tot concursul la această distrugere.

Legea despre care vorbesc e făcută tocmaĭ pentru a împedica acest rĕŭ.

Eĭ bine, pentru ce nu puneţĭ legea în aplicare? Care e raţiunea, încă o dată, pentru ca Burdujeniĭ să fie maĭ rĕŭ trataţĭ de cât Severinul şi Constanţa? Căcĭ nu puteţĭ să scoateţĭ un punct din lege şi s'o aplicaţĭ numaĭ în parte.

Aşĭ fi înţeles ca să nu aplicaţĭ legea de loc, dar a o aplica numaĭ în parte aceasta vĕ mărturisesc că n'o pot pricepe.

Aş dori dar să mi se spună motivul pentru care şi această lege votată de liberalĭ nu s'a pus încă în aplicare, şi dacă guvernul are de gând, cel puţin în viitor, de a face ca ea să nu rĕmână platonică.

Têrgul de vite din Burdujenĭ, unde acum are să fie mutată şi vama noastră, va avea de scop nu numaĭ ridicarea câtorva judeţe, precum sunt Botoşaniĭ, Dorohoiu, Iaşiĭ, Suceava, etc., dar încă va face un bine şi va da viaţă întregeĭ Moldove, care suferă şi care este în drept să vĕ ceară nu numaĭ să aplicaţĭ legile cele bune făcute de partidul liberal, dar încă şi D-voastră să faceţĭ altele pentru a nu lăsa această parte a ţăreĭ să fie adusă la sapă de lemn. Am auzit adesea-orĭ spunêndu-se: cum voiţĭ să rădicăm Moldova şi în special Iaşul, care nu e decât un têrg jidovesc? Eĭ bine, têrgul acesta, oricât de jidovit ar fi, când e vorba însă de alegerĭ, vĕ faceţĭ trebuşoarele cu el. Este decĭ de datoria a tutulor ca să nu 'l lăsăm să piară, şi guvernul maĭ mult decât orĭ şi cine trebue să fie îngrijit, maĭ ales în aceste momente când se vorbeşte de moldovenism şi muntenism. Orĭce guvern e dator să vină cu proiecte bune, ne cum încă să nu aplice legile deja făcute şi carĭ sunt publicate în *Monitor* numaĭ spre ştiinţă. Cred, prin urmare, că têrgul de vite de la Burdujenĭ trebue înfiinţat cât maĭ curênd şi nu pricep pentru ce până azĭ legea privitoare la el a rĕmas o literă moartă. Dacă credeţĭ că localitatea nu este bine aleasă, faceţĭ têrgul la Iaşĭ, faceţĭ acolo şi o fabrică de conserve dupe cum e la Severin. Dar, pentru numele luĭ Dumnezeŭ, faceţĭ ceva. Nu şedeţĭ nepăsătorĭ şi cu mâinile încrucişate, căcĭ peirea Moldoveĭ este peirea ţăreĭ întregĭ. Trec acum, D-lor, la cestiunea docurilor. Tot guvernul liberal, la 1881, a votat o lege pentru înfiinţarea de docurĭ la Brăila, Galaţĭ, Iaşĭ şi dacă nu mĕ înşel şi la Bucureştĭ.

De atuncĭ şi până azĭ sunt 10 anĭ de zile şi cestiunea docurilor încă nu este studiată. E permisă oare o asemenea neglijenţă? Nu numaĭ eŭ, dar toată lumea ar voi să ştie ce dispoziţiunĭ s'aŭ luat de direcţiunea şi administraţiunea căilor ferate, căreia D. Păucescu, în ajunul eşireĭ sale din minister, a scris ca să studieze cestiunea trecută, şi dacă e adevĕrat că D. Păucescu prin circulara sus citată ar fi înţeles să suprime secţiunea cerealelor şi a vinurilor, D. Păucescu e dator să se explice, fiind-că în sensul acesta s'a interpelat circularea D-sale la Iaşĭ.

Eŭ unul, care cunosc patriotismul D-luĭ Gr. Păucescu, nu cred că D-sa să fi înţeles astfel lucrurile; destul e însă că toată lumea se îngrijeşte şi, faţă cu opoziţia generală, vĕzênd că şi această lege rĕmâne numaĭ în *Monitor* şi că nicĭ cel puţin studiĭ nu s'a făcut, e de datoria noastră, a reprezentanţilor de la Iaşĭ şi a Moldoveĭ întregĭ, ca să interpelăm necontenit guvernul şi să stăruim din rĕsputerĭ să se aducă la îndeplinire legile votate şi promisiunile pe carĭ cu toţiĭ le daţĭ înainte de alegerĭ.

In alte părţĭ ale ţĕreĭ, aţĭ început a construi docurile şi numaĭ la Iaşĭ le aţĭ lăsat în părăsire.

Pentru ce şi aicĭ această nedreptate? Pentru ce Moldova şi în special Iaşul, capitala de odinioară, care a adus tributul cel maĭ mare la întemeierea Statuluĭ Român, să fie alt-fel tratată de cât restul ţăreĭ?

Nu vedeţĭ că aceasta este o sistemă deplorabilă şi nenorocită!

O voce: Nu e exact.

D. D. Alexandrescu: Ca dovadă v'am citat înfiinţarea tîrguluĭ la Severin, iar nu la Burdujenĭ. D-voastră aveţĭ tîrgul de vite, pe când noĭ nu 'l avem, de şi el a fost votat prin aceeaşĭ lege.

D. *Gr. Constantinescu*: Şi acolo se pierd banĭ.

D. D. Alexandrescu: Dacă se pierd baniĭ în zadar şi dacă tîrgul de la Severin n'are nicĭ o raţiune de a fi, pentru ce atuncĭ, D-voastre deputaţiĭ Severinuluĭ, aţĭ venit şi aţĭ stăruit pe lângă noĭ moldoveniĭ ca să vĕ votăm creditul necesar? Eĭ bine, noĭ vi l'am votat, şi cu toate acestea când e vorba de un interes al Moldoveĭ, D voastre, fraţiĭ noştri, saŭ vĕ duceţĭ pe la bufet, saŭ veniţĭ şi votaţĭ contra. Iată cum înţelegeţĭ să vĕ îndepliniţĭ datoria de Românĭ.

D-lor, cestiunea docurilor interesează ţara întreagă, iar nu numaĭ Moldova. Noĭ vĕ dăm tot concursul nostru de câte orĭ este vorba de înflorirea şi prosperitatea Bucureştilor. V'am votat milioanele necesare pentru persarea bulevarduluĭ şi chiar alaltăerĭ am iscălit un proiect de lege pentru legarea cu un drum de fier a Buzĕuluĭ, nu maĭ ştiŭ cu care localitate. Tot ast-fel şi D-voastră trebue să vĕ interesaţĭ la prosperitatea Iaşuluĭ şi a Moldoveĭ întregĭ, pentru că suntem o ţară, una şi indivizibilă.

Trec acum, D-lor deputaţĭ, căcĭ nu voesc să vĕ pierd timpul, la o altă cestiune nu maĭ puţin însemnată, la drumul de fier de pe valea Jijieĭ, care trebue să lege Iaşul cu Dorohoiul.

Toate guvernele aŭ spus că vor să facă ceva pentru Moldova, toate aŭ făcut legĭ, dar s'aŭ mărginit aci.

Aşa, să vĕ daŭ un exemplu: primul traseŭ al drumuluĭ de fier de pe valea Jijieĭ trebuia să aducă linia d'a-dreptul la Iaşĭ pe valea Căcaineĭ, pentru ca ast-fel Iaşul să nu rĕmână izolat. De odată vedem însă că proiectul primitiv se părăseşte şi că legătura n'are să maĭ fie la Iaşĭ, ci la Cucutenĭ.

D. *T. Calimach*: Tot una este.

D. D. Alexandrescu: Nu este tot una, onor. D-le Calimach, şi 'mĭ pare rĕŭ că aicĭ mĕ întrerupeţĭ tocmaĭ D-voastră, deputat al Dorohoiuluĭ. Pentru D-voastră poate să fie tot una dacă vĕ mulţumiţĭ numaĭ cu trecerea linieĭ ferate pe moşia D-voastră. Noĭ însă nu căutăm să folosim pe cutare saŭ cutare proprietar, ci ţara întreagă. Decĭ, dacă este tot una pentru aceĭ carĭ fac cestie de gaşcă, nu este tot una pentru noĭ, carĭ nu urmărim nicĭ un interes personal.

Şi care este cauza pentru care s'a părăsit ideea primitivă şi vechiul traseŭ? O economie meschină de câte-va sutimĭ de miĭ leĭ, dacă nu mĕ înşel.

Eĭ bine, D-lor, când este vorba de un interes atât de însemnat, când este vorba de înflorirea şi ridicarea Iaşuluĭ, pe care îl vedem decăzênd pe fie care zi, D-voastră vĕ opriţĭ la o cheltuială de câte-va sute de miĭ leĭ?... In ţara Românească, dincoace de Milcov, aveţĭ maĭ multe liniĭ ferate de cât la noĭ. Aceasta este necontestat, şi însuşĭ D. Maiorescu a afirmat, nu maĭ târziŭ de cât ierĭ, pare-mi-se, în Senat, cu ocaziunea rĕspunsuluĭ ce a făcut uneĭ interpelărĭ a D-luĭ D. Sturdza, că în Moldova nu avem de cât 977 kilometri drum de fer, pe când în Ţara românească sunt 1760 kilometri.

Noĭ nu vĕ cerem să ne faceţĭ drumurĭ de fer pe la moşiile şi coşarele D-voastră, după cum aveţĭ mulţĭ din D-voastră. Noĭ vĕ cerem liniĭ de interes general, şi încă şi atuncĭ ne spuneţĭ că nu s'a consultat comitetul de apărare al ţăreĭ, precum s'a făcut maĭ deunăzĭ pentru linia Bêrlad-Galaţĭ.

Decĭ, în urma celor zise, rĕmâne ca guvernul să ne explice raţiunea pentru care linia ferată de pe valea Jijieĭ nu va fi legată cu Iaşul direct, ci cu Cucutenĭ, care este la vre-o câţi-va kilometri de la Iaşĭ.

De asemenea, în cestiunea docurilor şi a têrguluĭ de la Burdujenĭ, este de datoria guvernuluĭ ca să se explice şi să ne asigure că are să înceapă studiile şi lucrările, fiind-că ne-am săturat de promisiunĭ.

Acum, D-lor, trec la o altă cestiune. Este vorba de strămutarea atelierelor drumuluĭ de fer de la Paşcanĭ la Iaşĭ, lucru promis de mult şi neîndeplinit nicĭ până în ziua de azĭ.

Aceasta este o mĕsură care, după părerea mea, nu are să aducă marĭ foloase Iaşuluĭ; dar, în fine, fiind-că onor. D. Kogălniceanu a ridicat această cestiune, atât cu ocaziunea votăreĭ bugetuluĭ drumuluĭ de fer, cât şi cu altă ocaziune; şi fiind-că D. Marghiloman, ca ministru, a făgăduit acum 2 anĭ şi acum un an că atelierul de la Păşcanĭ va fi strămutat la Iaşĭ, îmĭ permit de a maĭ reveni încă o-dată asupra acesteĭ cestiunĭ.

Iaşul, precum am zis, nu are, D-lor, mare interes la strămutarea acestuĭ atelier; căcĭ nu cu o mie saŭ două miĭ de locuitorĭ maĭ mulţĭ oraşul are să se ridice. Adevĕratul loc al atelieruluĭ este însă la Iaşĭ, pentru că acel de la Păşcanĭ a ajuns a fi nesuficient. Acolo s'a încuibat o colonie de nemţĭ, de leşĭ, de jidovĭ şi de tot felul de străinĭ, carĭ trebueşte distrusă cu orĭ-ce preţ. Locul atelieruluĭ este astăzĭ, cu atât maĭ mult, la Iaşĭ, cu cât acolo aveţĭ să aveţĭ un centru de liniĭ ferate, linia Iaşĭ-Vasluiŭ, linia Iaşĭ-Dorohoiŭ, Iaşĭ-Unghenĭ şi celelalte.

Apoĭ, de sigur, cu această ocaziune va trebui să se prefacă gara, saŭ chiar să se facă una din noŭ, căcĭ aceia pe care o avem astăzĭ, chiar de pe acum a ajuns a fi insuficientă. Pentru toate acestea, însă, trebuesc banĭ, trebuesc credite, şi vĕd că sunteţĭ foarte sgârciţĭ când este vorba de biata Moldova.

De aceea eŭ vĕ mărturisesc, am prea puţină speranţă în promisiunile D-voastre; însă, cu toate acestea, este de datoria mea şi de a noastră a tutulor ca să vĕ aducem aminte făgăduinţele date şi să vĕ silim, dacă se poate, la aducerea lor la îndeplinire.

Este nobil de a promite, dar este şi maĭ nobil de a se ţine de cuvînt. Orĭ-cum ar fi, noĭ nu vom înceta un singur moment de a ridica slabul nostru glas pentru a vĕ arăta suferinţele şi neajunsurile Moldoveĭ; şi dacă D-voastre veţĭ fi vecĭnic surzĭ la cerinţele şi revendicările noastre legitime, fiţĭ sigurĭ că ţara vĕ va judeca după cum se cuvine!

Liga culturală la Călăraşi

Duminecă 10 Februarie, s'aŭ întrunit în salonul D-luĭ Cosma Bercaru din Călăraşĭ membriĭ fondatorĭ aĭ Ligeĭ pentru unitatea tuturor Românilor, şi, după ce s'a dat citire statutelor, s'a procedat apoĭ la înscrierea a noilor membri, carĭ în total s'aŭ adunat la numĕrul de cincĭ-zecĭ, reprezintând o sumă de *cincĭ miĭ leĭ*.

Cu această ocaziune suntem veselĭ a anunţa că printre numĕrul membrilor carĭ s'aŭ înscris figurează şi maĭ multe D-ne din elita Călăraşană ca: D-nele Zoe Eliescu, Bercaru, Perieţeanu, Popescu, Blebea, Şerbănescu etc., precum şi gentilele D-şoare ale D-luĭ Dimitrie Eliescu, mare comerciant din Călăraşĭ.

Nu putem dar, de cât felicita pe D. G. I. Perieţeanu, iniţiatorul fondăreĭ Ligeĭ, precum şi pe D. Poenaru Bordea, preşedintele Ligeĭ, asemenea pe toţĭ aceĭ carĭ îşĭ daŭ silinţele la *fapte bune, prin fapte bune*.

Onoare Călăraşenilor, onoare Doamnelor şi gentilelor Domnişoare din Călăraşĭ.

Unacetop.

DIN GIURGIU

Domnule Redactor,

In numele adevĕruluĭ, vĕ rog a da publicitate urmĕtoarelor rêndurĭ pentru lumina publiculuĭ.

In ziarul *Telegraful Român* Nr. 560 din 27 Ianuarie, se citeşte o corespondenţă din Giurgiu, a unuĭ anonim, care aduce marĭ laude mărinimosuluĭ Deputat brutar liberal, al col. II de Vlaşca, D-nu C. D. Bădulescu. I se aduce marĭ laude ca milostiv către sărăcime, căcĭ în timpurĭ grele dă pâinea pe preţ de nimic.

Fiind cu totul desinteresat în această afacere, nu aş fi zis nimic, dacă prin acel articol nu se calomnia ceĭ l'alţĭ brutarĭ din oraş, şi se aducea maĭ puţine laude; 'mĭ fac însă o datorie ca să arăt tutulor intenţiunile perverse ale cinstituluĭ şi iubitor de săracĭ D-nu Bădulescu.

In anul 1888 ilustrul orator C. D. Bădulescu, voind să ajungă cu orĭ ce preţ deputat, alergă la toate mijloacele posibile, cinstite saŭ ba, puţin 'ĭ păsa; avênd însă defecte de acoperit, se gândi să facă pe omul de inimă, pe generosul, pe filantropul. Gândit şi făcut. Avea moară. Deschise maĭ multe cuptoare de pâine şi în apropiere de alegerĭ începu a vinde jimbla cu 15 banĭ şi pâinea cu 10 banĭ, până când trecu furia; de aci de o dată iar la 25 şi 30 banĭ jimbla şi 20 banĭ pâinea.

Scopul s'a vĕzut imediat că a fost meschin, căcĭ nu mila de sărăcime îl făcuse să reducă preţul ci afurisitul de vot. Apoĭ, o dată ales deputat, cu maĭ multă furie să înceapă concurenţa faţă cu ceĭ l'alţĭ brutarĭ pentru a'ĭ forţa să-ĭ cadă în genunchĭ ca să macine la moara D-sale grânele, saŭ să cumpere cu preţurĭ marĭ făinurile ce le va da D-sa.

Aceasta în scop de a închide moara Domeniuluĭ precum şi aceea a D-luĭ Harich, rĕmânênd singur speculant în oraş. Puţin 'ĭ va păsa D-sale în casul dacă cetăţeniĭ care i-aŭ dat votul vor cumpăra pâinea cu 40 şi 50 banĭ bucata. Datorită însă D-luĭ Primar, nu s'a putut realiza acest plan. Asemenea mulţumită şi D-luĭ Colonel Carp, tovarăşul D-luĭ Bădulescu de atuncĭ, căcĭ s'a opus la această afacere murdară.

Anul trecut, prin Iulie, se întovărăşeşte cu un D-n B. Thomaides, despre a căruĭ moralitate nu maĭ zicem nimic, căcĭ e despreţuit chiar de compatrioţiĭ sĕĭ grecĭ. Acest Thomaidis, cumpărând partea D-luĭ Carp cu minima sumă de 45 miĭ leĭ—avere de 200 miĭ,—îşĭ ia aerul de priceput în toate luând asupra sa administraţia moreĭ declarând că va face mare export de făină în Europa şi chiar în Asia şi Africa.

A încercat, este adevĕrat, a trimite câţĭ-va sacĭ cu făină la Constantinopol, dar preţul fiind exagerat de mare, în comparaţie cu calitatea; şi negreşit că preţul este mare, căcĭ acest fanfaron administrator al moreĭ în loc să se ocupe cu gospodăria economică a moreĭ, adică în loc de a'şĭ face din timp deposit de grâne, lemne, cărbunĭ şi alte lucrurĭ necesariĭ, el a înfiinţat maĭ întâĭ birourĭ şi funcţionarĭ ca la un minister, plătiţĭ cu 2 şi 300 leĭ lunar, a adus arnăuţĭ, ca în timpul fanarioţilor, ce staŭ zi şi noapte armaţĭ până la ureche cu pistoale şi cuţite; dar trăsurĭ, armăsarĭ şi alte multe să maĭ vezĭ şi la ce? La o biată moară care nu poate măcina de cât 20 chile cel mult în 24 ore.

Toate acestea făcute trebue plătite, de cine însă? tot de bietul public consumator, de bietul sărac căruia 'ĭ va scumpi pâinea după plac.

Şi iată în ce mod:

Zilele trecute chiamă pe toţĭ D-niĭ brutarĭ şi le spune să cumpere făinurĭ de la D-sa cu preţurĭ colosale de 25 făina de jimblă 100 kilo şi 21 şi 50 făina de pâine 100 de kilo, şi toate grânele să le macine la D-lor la moară, în cas contrariu în timp de una lună 'ĭ va concura prin scăderea preţuluĭ pâineĭ în piaţă şi 'ĭ va face să închidă prăvăliile, şi câte alte ameninţărĭ.

Ne gândindu-se D-lor, adică firma Bădulescu-Tomaidis dacă aŭ câte-va parale venite prin nemuncă, că cu aceasta se loveşte în existenţa a 14 comercianţĭ brutarĭ care 'şĭ-aŭ angajamente luate cu comuna, cu proprietariĭ caselor plus chiria prăvăliilor comuneĭ şi în urmă unde maĭ puĭ că se loveşte în existenţa încă a 100 de familiĭ muncitorĭ la aceste brutăriĭ care trăesc numaĭ din această meserie.

Zis şi făcut.

Compania Bădulescu-Thomaidis s'a ţinut de vorbă.

Vĕzênd că brutariĭ nu se unesc cu D-lor ca în urmă să ridice preţurile pâineĭ, imediat a maĭ făcut încă 3 cuptoare, a înscris în mod fraudulos la Primărie ca brutar pe un oare-care servitor al D-lor, Pandele Zamfir, şi a redus preţul 15 banĭ jimbla şi 10 banĭ pâinea, aceasta numaĭ ca să'şĭ ajungă scopul infernal de a rĕmâne singurĭ brutarĭ în oraş şi apoĭ să speculeze pe consumatorĭ după plac.

Faţă cu acestea, D. Primar, vĕzînd că nu maĭ este caz de bine-facere, le face o adresă prin care îĭ întreabă dacă D-lor pot să ţie oraşul cu pâine şi jimblă în caz când ceĭ-l'alţĭ brutarĭ nu vor maĭ putea fabrica.

D-lor aŭ avut neruşinarea a respunde prin o adresă-scrisoare că nu sunt brutarĭ şi nu ştie de afacerea aceasta. Aşa dar, îmĭ fac o datorie a aduce la cunoştinţa sĕrăcimeĭ şi a publiculuĭ în genere ca să nu maĭ laude aşa de mult pe filantropul Rădulescu & Comp. că le dă pâinea eftină, căcĭ prin adresa D-lor arată că nu sunt brutarĭ.

Termin, D-le Redactor, asigurându-vĕ că dacă din întêmplare vr'un nenorocit de Român s'ar fi pripăşit în patria D-luĭ Thomaidis şi ar fi făcut ceea-ce face D-luĭ aci, lovind în comerţ şi în existenţa maĭ multor familiĭ în o ţară constituţională ca a noastră, apoĭ cred că de mult nu se maĭ gândea la întoarcere în patrie.

Maĭ afle publicul că făina de pâine pe care o vînd aşa de eftin este din neghină şi grâŭ înecat. In acest caz s'aŭ făcut reclamaţiunĭ, aşa dar, în loc ca D. Rădulescu să fie milostiv cu sĕraciĭ, cată să'ĭ omoare.

Aştept cu nerăbdare mĕsurile ce va lua D. Primar şi autorităţile competinte, căcĭ lucrul nu miroase bine.

Primiţĭ, vĕ rog, stima mea

Un Cetăţean.

INFORMAŢIUNI

Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colţul strădeĭ Brezoianu.

—✠—

Sub recipisa cu Nr. 11,433 din anul 1890, a casiereĭ din Iaşĭ, perceptorul Circomscripţieĭ a XII, a înaintat cu adresa Nr. 230 din 4 Februarie 1891, suma de leĭ cincĭ, încasaţĭ de la locuitoriĭ Ioan Sufaru şi Hirstea Săcăleanu, din comuna Ciura, pentru delictul comis în pădurea Dobrovĕţ, domeniul Coroaneĭ.

Bravo Harpagon!

—✠—

In locul D-luĭ Radu Văcărescu, ataşat de legaţiune la Viena, a fost numit D-nul Alexandru G. Florescu.

—✠—

La Cameră, după ce s'aŭ vidat chestiile personale între deputaţiĭ ploeştenĭ, D. Ion Lecca şi-a desvoltat interpelarea privitoare la neînţelegerile dintre locuitoriĭ din T.-Ocna şi Stat.

D. Al. Marghiloman a respuns.

—✠—

Studenţiĭ facultăţeĭ de ştiinţe, secţiunea fisico-chimică, sunt rugaţĭ a se întruni, Vinerĭ 15 c., orele 2 p. m., în sala de chimie anorganică, spre a discuta în cestiunea laboratoruluĭ de fisică practică.

—✠—

Am dat deunăzi, drept curiozitate, suma cheltuită de direcţia tramwayuluĭ cu scoaterea zăpezeĭ de pe liniile sale.

Suma se urca la 35 miĭ leĭ.

Dăm azĭ cantitatea de zăpadă, cărată de direcţie de pe liniile deschise până azĭ şi aşezată pe câmpul de lângă localul direcţiuneĭ tramwaiuluĭ.

Cantitatea de zăpadă a fost de *1,300,000* **tone.**

—✠—

In urma stăruinţelor puse, Perticari, autorul furtuluĭ bonuluĭ de 5 miĭ de leĭ, de la ministerul de finanţe, a fost pus în libertate pe cauţiune.

—✠—

Ministerul Domenielor face cunoscut proprietarilor de viĭ din comunele Pleniţa jud. Dolj; Bresniţa, Oreviţa şi Golu Drîncea jud. Mehedinţĭ; Chiţorani şi Valea Călugărească în Prahova şi Mizil şi Valea-Teanculuĭ jud. Buzĕŭ, că aceĭ D-nĭ proprietarĭ carĭ doresc să ofere teren ministeruluĭ pentru facerea studielor de adaptaţia viţeĭ americane, să se adreseze ministeruluĭ.

Terenul trebuie să aibă o întindere de la o jumĕtate la 1 hectar. Plantaţiunile făcute în urma experienţeĭ vor rĕmâne proprietaruluĭ.

—✠—

Lunĭ 18 curent se va da în sala *Băilor Eforieĭ* primul Bal Mascat Abracadabrant.

Toate biletele de abonament sunt valabile.

Miercurĭ 20, în sala Ateneuluĭ va avea loc Concertul dat de violonistul Th. Micheru, cu concursul bine-voitor al D-şoareĭ Maria Chefaliadi.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100 *leĭ*
Al. V. Beldimanŭ	40 „
D. Panaite Donicĭ	70 „
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	3 „
D. Barbu Nicolae prof.	100 „
Petre Mihail	5 *leĭ*
Preotul Chiriac Bidoianu	20 „
Gheorghe Pitiş prof.	30 „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2.50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viţă veche	5 „
A. C.	2 „
Iacob Fătu	50 „
I. Berberianu	10 „
P. Bancotescu	5 „
D-na E. C.	15 „
Iorgu D. H. Ioan	22.50
Ghiţă Stoenescu	10 „
V. Secăreanu	5 „
Vlad Cernăţeanu	40 „
Eleviĭ cl. VII lic. Sf. Sava	25 „
Jaques Herdan	100 „
D. C. A. Budac	5 „
Eleviĭ claseĭ V lic. Sf. Sava	25 „
D-ra Maria Dr. Nichita	10 „
D. Dr. Nichita	20 „
(Va urma) *Total leĭ*	*940.00*

L. ANZENGRUBER

SUBT ZAPADA

Viscolul urla groaznic înprejurul colibeĭ gonind zăpada care cădea în fulgĭ marĭ. Câte o dată zăpada se grămădea şi se 'nălţa aşa de sus lângă zid în cât aĭ fi crezut că o să îngroape coliba, peurmă, deodată, vîntul sărea măturând locul într'o clipă.

Inăuntru, în singura cameră a colibeĭ, o pereche tînĕră şi o femee bĕtrână mâncaŭ mâncarea de seară, o ciorbă în care puseseră dumicaţĭ marĭ de pâine ca să se 'nmoaie. Fiecare mînca din strachina care era pusă la mijloc. Odăiţa era mică, zidurile eraŭ igrasioase, cu toată căldura năbuşitoare care domnea înăuntru.

Şi starea tinereĭ femeĭ dovedea că un al patrulea trebuia să vie să împărtăşească mizeria cumplită a celorlalţĭ.

Se vedea că nora se certase cu soacra, fiindcă nora azvîrli lingura pe masă posomorîtă. Bĕtrîna, din potrivă, o băgă în strachină, însă 'ĭ tremura mâna aşa de tare că vĕrsă maĭ tot ce luase.

— Vĕz eŭ că nu 'ĭ de mîncat cu tine, mamă! zise bărbatul de astă-dată.

Bĕtrîna scăpă lingura şi începu să 'şĭ aşeze şorţul pe genuchĭ. Tocmaĭ peste un minut puţu zice încet şi tremurând:

— Dacă vĕ sunt povară, trebue să 'mĭ spuneţĭ... şi plec.

Intindea capul înainte negreşit ca să nu piarză nicĭ o vorbă din rĕspunsul fiuluĭ sĕŭ. Insă el, singurul eĭ copil, tăcu, nenorocita se uită jalnic la fiul sĕŭ şi la nora sa, cu ochiĭ stinşĭ.

Trecură astfel câteva secunde încă, în care timp nu se auzi de cât ticĭitul monoton al cuculuĭ—ceasornic agăţat în perete.

Acum tînĕra nevastă se sculă şi luând strachina zise, ducêndu-se spre bucătărie:

— Vezĭ, nu 'ţĭ zice nimenĭ să rĕmâĭ nicĭ să plecĭ.

Atuncĭ muma desnădăjduită, se 'ntoarse iar spre copilul sĕŭ. De doĭ-treĭ orĭ

tresări și pleopele 'ĭ clipiră repede. Fiul eĭ sta cu ochiĭ în jos, tăcut... la urma urmi se sculă și ieși.

Nu trecu mult și rîsul nori rĕsună în bucătărie, pe când bărbatul eĭ șuera — bine înțeles fără voe.

Nenorocita bĕtrînă, vĕzêndu'se părăsită, își puse șorțul pe gură ca să 'șĭ înăbușe suspinele. Fiindcă plângea — și negreșit din toată inima.

Pe urmă se sculă și, dupe ce'șĭ șterse ochiĭ, se plecă lângă ladă și scoase d'acolo câte-va zdrențe pe carĭ le strânse într'o legăturiță, și o pereche de pantofĭ, cu care se'ncălță. Se sculă, și, în picioare, cu pieptul apăsat, se uită împrejur, pe urmă luă apă din aghiasmatar și stropi odaia cu apă asta sfîntă. Apoĭ, făcêndu'șĭ cruce, deschise încetișor ușa care da în câmpie.

Viscolul o umplu de zăpadă și cât p'aci să rĕstoarne pe bĕtrîna iar în casă.

— Lasă-mĕ în pace, viscol dobitoc, nu eștĭ tu stĕpîn aci! Eŭ acum sînt de prisos în casa copiluluĭ meŭ! murmură ea.

Și viscolul, ca și cum i-ar fi priceput vorbele, se umflă de o dată și luând'o din spate, o înpinse înaintea luĭ, o sili chiar să fugă, lucru care nu se potrivea pentru picioarele eĭ bĕtrîne. Biata mumă nu putea greși drumul; șoseaua largă și bătută mergea drept prin pădure spre satul la al căruĭ capăt era ospiciul. Acolo socotea ca să ceară adăpost. Vezĭ bine că n'o să găsească ea acolo fericirea, acolo în *casa săracilor*; dar acolo, cel puțin, va fi cinstită ca toată lumea și bucățica de pâine rece ce'ĭ va cădea ca parte nu va fi maĭ uscată de cât a celor-lalțĭ. Și în certurile care aveaŭ să izbucnească negreșit între tovarășiĭ eĭ nu va auzi vorbe care să'ĭ sfîșie inima.

Și cine putea spune ce suferise ea până acum?

Cu buzele strânse, mergea înainte, luptându-se din rĕsputerĭ înpotriva viscoluluĭ. Insă viscolul stătu deodată. Se făcuse liniște mare și zăpada începu să cază maĭ deasă și maĭ mare în fulgĭ. Incet-încet stratul se îngroșă pe drum, obosind picioarele grele ale bĕtrîneĭ. Cu cât o părăseaŭ puterile cu atât se înfricoșa și vĕzênd că nu poate merge maĭ departe, hotărî să se odihnească o clipă. Ș'apoĭ, nu maĭ avea mult până s'ajungă și siguranța aceasta o maĭ liniști. Și o coprinse o oboseală amorțitoare care o înpiedica d'a simți că'ĭ lunică mâinile în zăpadă și că fulgiĭ se aștern pe obrazul eĭ.

. . . .

Deodată o încunjură o căldură pătrunzĕtoare, simți cârceĭ prin corpu'ĭ înțepenit și din pricina aceasta venindu'șĭ în fire deschise ochiĭ și se sili să'șĭ aducă aminte.

Se vĕzu întinsă pe pat, învelită cu o pătură groasă. Perețiĭ camereĭ eraŭ de scândurĭ și afară crăcĭ de brad astupaŭ fereastra. Toate acestea semĕnaŭ nespus cu coliba bĕtrînuluĭ pădurar, unde nu lipsea pentru a complecta iluzia de cât o sobă, colo, într'un colț. Curioasă, bĕtrîna întoarse capul și vĕzu că în sobă ardea foc. Pe un scaun, lângă pat, era întinsă bocceaua eĭ ca să se usuce, din care ieșa un fel de abur gros care o făcu să tușească.

La sgomotul ce făcu ea, un bărbat cu mânecile cămeșiĭ suflecate scăpă tăciuniĭ și cleștele din mână și se întoarse spre dînsa. Pielița obrazuluĭ luĭ pîrlită grozav forma un contrast ciudat cu pĕrul, și mustățile'ĭ ocupaŭ tot intervalul care despărțea bărbia'ĭ ascuțită de nasu'ĭ ca ciocul de vultur.

Pădurarul își șterse fruntea după care curgea nădușala pe mânecile cămășiĭ.

— In sfârșit te-aĭ desmorțit? Credeam că trebue să daŭ foc caseĭ pentru ca să te deștept! — îĭ zise el. — Ce gând 'țĭ-a venit ca să plecĭ pe ast-fel de vreme?

— Mĕ duceam la ospiciŭ! zise ea.

— O!

Și o sili să 'ĭ spue ce i se întêmplase. Când sfârși ea, pădurarul îĭ zise:

— Ascultă-mĕ, mamă Regerl, nu cred că veĭ fi voind să te ducĭ să morĭ între streinĭ. E maĭ bine să rĕmâĭ aci. Și asta'ĭ o casă de sărac, dar cel puțin veĭ fi liniștită.

— O, Doamne! ce vreĭ tu să fac aci? zise Regerl.

— Ce făceaĭ și acolo. La vêrsta noastră nu se maĭ poate face lucru mare. O să te odihneștĭ.

— Și lumea o să clevetească!

— Eŭ sunt de părere că putem lăsa pe orĭ-cine să bîrfească. Sunt uniĭ carĭ or să 'șĭ aducă aminte că într'o vreme nu trăiam rĕŭ amêndoĭ; și ceĭ-l'alțĭ vor holba ochiĭ cât vor voi. Rĕmâĭ aci, îțĭ zic, cel care se va duce maĭ la urmă va închide ochiĭ celuĭ-l'alt. Vorbindu'țĭ verde, nu mĕ miră ce țĭ s'a întêmplat, însă tu, ca un biet suflet încrezĕtor, aĭ fost ca toate femeile; a trebuit să te mărițĭ, să facĭ copiĭ. Acum știŭ ce va să zică lucrurile în lumea aceasta. Așa'ĭ că popiĭ sunt cu minte că nu se însoară? Orĭ-ce aĭ spune tu, un bărbat și o femee fac rĕŭ că se închid împreună între patru zidurĭ.

Insă Regerl se sculă în sus și bătênd cu mâna în pătură îĭ zise:

— A! d'aceea îmĭ zicĭ tu ca să mĕ închiz cu tine în coliba ta!

— Aida de! nicĭ nu am zăvor la ușe! zise el voios.

Pe urmă așezându-se pe un scaun la capul patuluĭ:

— Ascultă-mĕ bine, Regerl! — îĭ zise pădurarul. — Noĭ nu avem nicĭ un amestec cu lumea, nu'ĭ așa? Ne-a trecut vremea. De multe orĭ m'am gândit la ceĭ carĭ se însoară ca să nu lase pe lumea asta îndrăcită ca să se isprăvească; eĭ aŭ mulțime de copiĭ pe carĭ trebue să'ĭ hrănească și să 'ĭ întreție. Pe urmă copii cresc și părințiĭ îmbătrânesc, și într'o zi copiilor li se pare că nu aŭ destul loc eĭ și gonesc pe părințĭ pe drumurĭ. Acum nu 'mĭ pare rĕŭ că n'am făcut ca toată lumea; într'o vreme, vezĭ tu, m'am gândit și eŭ să încerc cu tine și poate că tot așa am fi trăit amêndoĭ. Și acum, când te vĕd aci, mĕ gândesc iar ca atuncĭ; uit că aĭ avut bărbat și copiĭ și mi se pare că am visat cum am trăit și că am trăit cum am visat.

Luâ mâna uscată a bĕtrâneĭ în mâna luĭ mare osoasă și i-o strânse zicêndu'ĭ:

— Mĕ prinz că mizeria și mâhnirile te-aŭ făcut să uițĭ zilele de odinioară când alergam prin pădurĭ împreună. Știĭ cum ne învêrteam pe sub crăcĭ până câte în vre-o poiană de unde puteam vedea câmpia cu satele, cu viile și cu munțiĭ albaștri în depărtare. Când strălucea soarele și când se umfla vêntul prin copacĭ ziceam: Doamne ce frumos este pămêntul!

Atuncĭ bătrâna vĕzu un fel de minune producêndu-se împrejurul eĭ. Coliba se făcea nevĕzută, și, în fumul care se risipea, se vedea poiana în mijlocul brazilor. Soarele strălucea și departe pe câmpie se vedeaŭ grâul copt, satele albe și drăguțe, coastele acoperite cu podgoriĭ și munțiĭ albaștri departe de orizont. Printre ramurĭ cântaŭ pĕsĕrile pe jos, pe iarbă, doĭ copiĭ ședeaŭ la rădăcina unuĭ copac înalt.

Băiatul lat în spete își încolăcise brațu'ĭ vînjos înprejurul mijloceluluĭ feti; cu mâna rĕmasă liberă se silea s'o ia de gușe și să'ĭ aducă buzele până la buzele luĭ. Ea se uita la dînsul cu ochiĭ plinĭ de foc.

— Nu te maĭ saturĭ... și pe mâine ce 'țĭ rĕmâne? zicea ea.

Și cu amîndoĕ mâinile eĭ îĭ lua mâna. Regerl ținea între degetele'ĭ uscate degetele noduroase ale pădurarului.

— Zĕŭ! a fost o vreme!.. îngână ea.

Acelaș zîmbet galeș trecu pe buzele bĕtrânilor și multă vreme priviră amîndoĭ prin fereastră la crăcile nemișcate ale brazilor și la puful alb al zăpeziĭ care se lăsa în jos.

I. S. Spartali.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ. . . .	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viță veche. .	5	„
Iacob Fĕtu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ . . .	10	„
Jaques Herdan	40	„
(Va urma) Total .	152	50

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Ședința de la 14 Februarie

Ședința se deschide la orele 1 și jum. sub președința D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezențĭ 137 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

D. **Il. Isvoranu** anunță o interpelare asupra nelegalităților comise de prefectul de Mehedințĭ.

D. **G. Panu** atrage atențiunea Camereĭ asupra cuvintelor rostite de D. Maiorescu ierĭ la Senat cu privire la D-sa.

D. Maiorescu, căruia Senatul 'ĭ-a fost tot-d'auna fatal, a voit să sperie pe senatorĭ punênd pe D. Poni alăturĭ cu D. Panu, pentru ca să 'ĭ voteze luarea în considerație a legeĭ instrucțiuneĭ.

D. Maiorescu a lăudat pe D. Panu pentru statornicia sa în politică; oratorul dă întâlnire actualuluĭ ministru de culte la bugetul și legea instrucțieĭ pentru a-ĭ dovedi, că n'a fost tot atât de consequent în ce privește chestia religioasă, chestia evreiască, etc.

D. **General Manu** se urcă la tribună.

Vocĭ: Disolvarea!

D. **G. Manu** depune maĭ multe proiecte de legĭ, între carĭ legea pensiilor funcționarilor comuneĭ Bucureștĭ.

Un cetățean pakist

In timpul uneĭ pauze făcute de D. Manu un cetățean pakist din tribuna publică, legat la cap, ia cuvîntul și rostește următorul discurs:

D-le Președinte, D-lor Deputațĭ!

Ce facețĭ cu alesul nostru D. Andreĭ Popovicĭ? Sunt treĭ sĕptămânĭ de când a fost alegerea și noĭ suntem asasinațĭ de niște bandițĭ? Ce fa...

Acĭ onorabilul este întrerupt de gardist, care'l scoate afară, în mijlocul veselieĭ generale.

D. Andreĭ Popovicĭ, care se află în Cameră, s'a roșit și a părăsit incinta.

Prelungirea Sesiuneĭ

După restabilirea ordineĭ,

D. General Manu *citește decretul pentru prelungirea sesiuneĭ până la 15 Martie inclusiv.*

Camera respiră ușurată.

Ordinea zileĭ

D. Valerian Ursianu își continuă desvoltarea interpelăreĭ privitoare la o sustragere de la serviciul militar.

D. Ursianu arată purtarea necorectă, în această afacere, a procuroruluĭ de Mehedințĭ, fratele deputatuluĭ de Argeș Rădulescu, întrerupĕtorul de meserie.

D. **Rădulescu** întrerupe.

D. **Ursianu** urmează a critica procedarea procuroruluĭ Rădulescu și este vecinic întrerupt de D. Nucșoranu.

SENAT

Ședința de la 14 Februarie 1891

Prezințĭ 96 D-nĭ Senatorĭ.

Ședința se deschide la orele 2 și jumĕtate sub președenția D-luĭ general Florescu.

Se fac formalitățile obicinuite.

D-nu **Maiorescu** își continuă discursul în discuția proectuluĭ pentru reforma legeĭ instrucțieĭ. (D-l Maiorescu este aplaudat de maĭ multe orĭ, dar aplaudat slab de tot.)

Ultime Informațiĭ

Consiliul de miniștri de aseară a fost furtunos. Junimiștiĭ din Cabinet cer ca să se pună cestiunea de cabinet cu ocaziunea luăriĭ în considerație a legeĭ instrucțiuneĭ. Generalul Manu crede, din contra, că această cestiune privește numaĭ pe D. Maiorescu. De aci a plecat cearta și s'a făcut ruptură între președintele consiliuluĭ și elementul junimist din cabinet.

—✠—

Ministerul a luat hotărîrea de a cumpĕra toate edificiele *monumentale* din țară, între acestea frumoasele case în care marele Domn Alexandru Cuza s'a născut și în care el împreună cu nemuritoriĭ Costache Negri, Vasile Alexandri și alțĭ bărbațĭ marcanțĭ aĭ țărilor surorĭ a conceput și preparat ideia Unireĭ.

Noĭ nu putem de cât să felicităm guvernul pentru româneasca faptă, ce este în ajun a o sĕvêrși.

Un lucru ținem a aminti guvernuluĭ: In aceiași linie, nu departe de casele Cuza, pe aceiași înălțime se află frumoasele case Costache Negri, în carĭ se află astă-zĭ instalată școala normală.

Aceste două case sunt două monumente prețioase, pe cât de prețioase și în vecĭ neuitate sunt numele ce ele poartă.

De ce s'ar cumpăra una și nu s'ar cumpăra și cei-l'altă?

—✠—

Un fapt, fără seamăn, s'a petrecut maĭ zilele trecute.

La 9 și la 10 din luna curentă trebuia să se facă alegerea a câte 2 consilierĭ la colegiile II și III județiane de Roman.

La colegiul II nu s'a prezintat nicĭ un alegător, iar la colegiul III aŭ venit numaĭ vr'o 3, așa că magistratul nicĭ n'a putut constitui biuroul; de asemenĭ nu era nicĭ candidat.

—✠—

Discursul D-luĭ Dimitrie Sturdza, în care a atacat pe profesorĭ, a făcut foarte mult sânge rĕŭ în corpul didactic

— Cum, esclamă eĭ, nicĭ în opozițiune nu l'a abandonat ura ce hrănește corpuluĭ didactic, nicĭ acum nu ne lasă în pace?

Adevĕrul e că D. Sturdza, prin discursul sĕŭ, a făcut un colosal rĕŭ partiduluĭ liberal; el a înstreinat de partid mulțĭ profesorĭ.

Pe cât de nedrept și nepolitic a fost D. Sturdza, tot atât de prevĕzĕtor și drept a fost D. Orĕscu, luând apĕrarea corpuluĭ didactic.

—✠—

Tocmaĭ azĭ s'a distribuit Camereĭ expunerea situațiuneĭ tesauruluĭ public în seara de 30 Septembre, lucru ce trebuia făcut chiar în primele zile ale deschidereĭ Camereĭ.

Vom arăta și noĭ cititorilor noștri câte va din țifrele menite a fi știute de întreaga țară.

—✠—

Comitetul de organizare a Congresuluĭ Universitar de la Giurgiu, a ales ca delegat, în locul D-luĭ Al. Manicatide, demisionat, pe D. Constantin Vasiliu, student în drept.

Persoanele dar care vor să se pună în comunicație cu zisul comitet, vor bine-voi a se adresa de acum înainte D-luĭ C. Vasiliu, calea Victorieĭ Nr. 44 între orele 9 și 12 a. m.

—✠—

D. deputat C. Popovicĭ a atras azĭ atențiunea Camereĭ asupra faptuluĭ că de 2 septămânĭ secțiunile aŭ terminat discuția legeĭ pentru îmbunătățirea soarteĭ cleruluĭ mirean și aŭ numit delegațĭ, carĭ nicĭ până azĭ nu s'aŭ întrunit.

Este de observat că toțĭ aceștĭ delegațĭ, între carĭ este și D. Pacu, vecinicul cântăreț pe tema suferințelor cleruluĭ — sunt guvernamentalĭ și se șoptește că ar fi hotărît, în comun acord, ca să amâe legea la calendele greceștĭ.

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 14 Februarie. — Profesorul Liebreicht a explicat, în ședința pe care a ținut-o ierĭ societatea doctorilor, cum a ajuns să întrebuințeze injecțiunĭ subcutanee cu cantaridatul acid de potas (?) Doctorul Heimann și profesorul Fraenkel aŭ constatat rezultate favorabile în 42 de cazurĭ diferite de ftizie.

BRUXEL, 14 Februarie.—D-nu Melot, ministrul de interne, și-a dat dimisia pentru cauză de sănătate.

RIO-JANEIRO, 14 Februare.—Generalul Fonseca a fost ales cu 129 voturĭ contra 97, ca președinte al Republiceĭ Brazilieĭ pentru o perioadă de 4 anĭ.

PARIS, 14 Februarie. — D. Detaille, pictor, a renunțat de a expune operile sale la Berlin. El declară că lucrează în numele sĕŭ personal, dar are convincția că colegiĭ sĕĭ îĭ vor imita. D. Benjamin Constant a făcut o declarațiune analoagă.

ULTIMA ORA

Astă-zĭ la Senat s'a votat cu 52 voturĭ contra 50 propunerea opozițieĭ prin care proectul de lege pentru reforma învățămîntuluĭ, se amână și se trimite la o comisiune.

Acest vot este considerat ca un vot de blam dat ministruluĭ Maiorescu.

Desolațiĭ: Safta Colonel Mavrodin, Colonel P. Mavrodin, Dimitrie și Elisa Condopol, Dimitrie și Caterina Iurașu, Gheorghe și Eliza Iurașcu, Nicolae și Sofia Suțu, Gheorghe și Aneta Belloianu, Lupu și Electra Crupenski, Alexandru și Matilda Dimitriu, Ion și Elena Iurașcu, Alexandru și Henrieta Iurașcu, Ion și Adela Racovitz și familiile lor, soră, cumnat, nepoțĭ și nepoate, aŭ durerea d'a vĕ anunța perderea dureroasă ce aŭ suferit în persoana prea iubituluĭ lor frate, cumnat și unchiŭ

VASILE VIDRAȘCU

de 62 anĭ

sĕvêrșit din viață în ziua de 12 Februarie curent, la ora 3 p. m., și vĕ roagă sĕ bine-voițĭ a asista la ceremonia funebră ce va avea loc Joĭ 14 curent, la ora 2 p. m.

Cortegiul va pleca de la casa decedatuluĭ și înmormântarea se va face la cimitirul partea nordică, Focșanĭ.

PRIMĂRIA COMUNEĬ BUCURESCI

CONVOCARE

In temeiul Inaltuluĭ Decred cu No. 142 din 21 Ianuarie a. c.

Noĭ, Em. Protopopescu-Pake, primarul comuneĭ Bucureștĭ, convocăm pe toțĭ d-niĭ alegătorĭ aĭ colegiuluĭ II de Senat din județul Ilfov, înscrișĭ pe listele electorale formate pentru anul curent, ca să se adune în ziua de 10 Martie 1891, la orele 9 de dimineață, în localele maĭ jos arătate, spre a alege un senator în locul D-luĭ Gr. Alexandrescu, încetat din viață.

Alegĕtoriĭ acestuĭ colegiŭ, împărțițĭ în cincĭ secțiunĭ, vor vota în modul următor:

Secțiunea I compusă din suburbiele: Doamna-Bălașa, Sf. Dumitru, Sf. Ion, Curtea-Veche, Bis. Doamneĭ, Șerban-Vodă, Crețulescu, Rĕsvan, Coltea, Sf. Gheorghe-Noŭ, Popa-Herea, Sf. Nicolae Șelarĭ, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Popa-Dârvaș, Boteanu, Bis. Ene și Sf. Vinerĭ,

Votează în localul ospeluluĭ comunal din strada Colțeĭ, unde este și biuroul central.

Secțiunea II compusă din suburbiele: Cișmeaua, Icoana, Batiștea, Sf. Vasile, Sf. Visarion, Popa-Cosma, Popa-Chițu, Precupețiĭ-Noĭ, Precupețiĭ-Vechĭ, Pitar-Moșu, Oțetarĭ, Dichiu, Caimata, Amza, Popa-Rusu, Armenĭ, Sf. Ion Moșĭ și Silivestru,

Votează în localul școaleĭ comunale C. A. Rosetti din strada Clementeĭ.

Secțiunea III compusă din suburbiele: Mihaiŭ-Vodă, Ghencea, Archimandritu, Spirea-Veche, Biserica-Albă, Spirea-Nouă, Sf. Ștefan, Isvorul, Sf. Elefterie, Sf. Vinerĭ-Nouă, Gorganĭ, Sf. Constantin, Popa-Tatu, Cărămidarĭ-de-Sus, Sf. Niculae-Dușumea, S-țiĭ-Voivozĭ. Sehitu-Măgureanu, Brezoianu și Manea-Brutaru,

Votează în localul școaleĭ comunale I. Genilie de pe strada Știrbey-Vodă (cuibu cu barză).

Secțiunea IV compusă din suburbiele: Popescu, Bărbătescu-Nou, Sf. Ecaterina, Sf. Spiridon, Slobozia, Vlădica, Flămânda, Bărbătescu-Vechiu, Mann-Cavafu, Radu-Vodă, Broștenĭ, Dobroteasa, Sârbiĭ, Cărămidariĭ-de-Jos, Apostol, Staicu, Orașul Oltenița și plășile din Județul Ilfov,

Votează în localul școaleĭ comunale Ienăchiță Văcărescu din calea Șerban Vodă (Maidanul dulapuluĭ).

Secțiunea V compusă din suburbiele: Mântuleasa, Sf. Ștefan, Popa-Nan, Popa-Soare, Iancu, Negustorĭ, Olarĭ, Vergu, Oborul-Vechiŭ, Hagiu, Pantelimon, Oborul-Noŭ, Delea-Veche, Udricanĭ, Ceauș-Radu, Lucacĭ, Oltenĭ, Delea Nouă și Isvorul,

Votează în localul școaleĭ de băețĭ Constantin Bozianu, din strada Parfumul.

Primar, **Em. Protopopescu-Pake**

Secretar-General, *C. Zătreanu*

No. 2750 1891, Februarie 6

ACT DE MULȚUMIRE

D. doctor Jovițu (junior) care, de și la debutul carïereĭ sale prin cunoștințele ce posedă ca acoucheur 'mĭ-a salvat soția și fătul, amenințațĭ de un pericol iminent în timpul naștereĭ, de aceea recunoștința mea orĭ cât de mare nu poate atinge onoarea ce face carïereĭ sale.

Căpitan **Constantinescu Iordan.**

S'a perdut

In seara de Mercurĭ 13 cor. un ceas mic de damă remontoir cu două capace de aur 18 Karate cu Nr. 42544 și cu lanțul sĕŭ, fiind pe cadran scris «Blanche Guttman».

Ori cine îl va aduce în comptoarul D-luĭ Ad. Guttmann din Calea Victorieĭ Nr. 52, va primi o bună recompensă.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.